

ÜLESTÕUSMISAJA VI PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Ap8 ,5-8.14-17)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Filippus tuli ühte Samaaria linna ja kuulutas neile Messiast. Aga rahvas pani seda ühel meelel tähele, mida Filippus rääkis. Nad kuulasid teda ning nägid tunnustähti, mida Filippus tegi. Sest paljudest, kes olid vaevatud kurjadest vaimudest, läksid need vaimud valju häälega karjudes välja, aga paljud, kes olid halvatud ja jalutud, said terveks. Nii oli selles linnas suur rõõm.

Kui apostlid, kes olid Jeruusalemmas, said kuulda, et Samaaria on Jumala sõna vastu võtnud, siis läkitasid nad nende juurde Peetruse ja Johannese. Peetrus ja Johannes tulid Samaariasse ja palvetasid sealsete eest, et nad saaksid Püha Vaimu, sest Vaim ei olnud alla tulnud veel kellegi peale nende seast, vaid nad olid üksnes ristitud Issanda Jeesuse nimesse. Siis panid apostlid neile oma käed peale ja nad said Püha Vaimu.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps66 ,1-3a. 4-5. 6-7a 16.20 R:1)

R: Hõisake Jumala ees, kõik maad.

Hõisake Jumala ees, kõik maad,
mängige tema nime kirkusele.

Ülistage teda austuse ja kiitusega,
ütelge Jumalale: "Kui aukartustäratavad on sinu teod!"

R:

Kummardagu sind kogu maailm ja laulgu sulle kiitust,
laulgu kiitust sinu nimele.

Tulge ja vaadake Jumala tegusid,
aukartustäratav on tema töö inimlaste seas.

R:

Tema muutis mere kuivaks maaks
ja me läheme jalgsi läbi vetevoogude.

Rõõmustagem tema üle,
tema valitseb igavesti oma vägevuses.

R:

Kõik, kes te kardate Issandat, tulge ja kuulake,
ma räägin teile, mida head on tema minule teinud.
Jumal olgu kiidetud, sest tema ei ole ära põlanud mu palvet,
ega pööranud oma heldust minust kõrvale.

R:

(Teine lugemine 1Pe3 ,15-18)

Lugemine püha apostel Peetruse esimesest kirjast:

Mu armsad, pidage Issandat Jeesust Kristust pühana oma südames, olge alati valmis vastama
igähele, kes teilt küsib lootuse kohta, milles te elate. Kuid vastake tagasihoidlikult ja aupaklikult,
sest teie südametunnistus on puhas. Siis jäävad häbisse kõik, kes laimavad teie head käitumist
Kristuses – jäävad häbisse just selles, milles nad teid halvustavad. On ju parem kannatada heade
tegude pärast – kui see on Jumala tahtmine – kui et kurjade tegude pärast. Sest Kristus on pattude
pärast surnud ühel ainsal korral – õige on surnud patuste eest, selleks, et meid Jumala juurde
juhtida. Ehkki ta surmati ihus, on ta vaimus elavaks saanud.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14 ,23)

Halleluuja. Kui keegi peab minu käske,
siis minu Isa armastab teda ja me tuleme tema juurde. Halleluuja.

(Evangeelium Jh14 ,15-21)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Kui te armastate mind, siis pidage minu käske. Ja ma palun Isa, ning
tema annab teile teise Lohutaja, et tema oleks teiega igavesti. See on tõe Vaim, keda maailm ei saa
vastu võtta, sest maailm ei näe ega tunne teda. Aga teie tunnete teda, sest ta jääb teie juurde ja on
teis enestes.

Mina ei jäta teid vaeslasteks, vaid tulen teie juurde. Veel pisut aega, ja maailm ei näe mind enam,
aga teie näete mind, sest mina elan, ja ka teie jääte elama. Sellel päeval te mõistate, et mina olen
Isas ja teie minus ning mina teie sees. Kellel on minu käsud ja kes neid peab, see armastab mind.
Aga kes mind armastab, teda armastab minu Isa, ning minagi armastan teda ja ilmutan end temale.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord tuli Juku koolist koju ja kurtis oma emale: “Ema, kõik lapsed narrivad mind, et mul on kandiline pea.” – “Ei ole kandiline, ei ole,” ütles ema tema pead silitades. Aga Juku jätkas nõrdinult: “Ära räägi, ma tean ju ise ka, et mul on kandiline pea.”

“Noh ja kui ongi, mis siis,” ütles ema seepeale tehtud reipusega, “aga muidu sa oled ju hea poiss...”

Nii see elus vahel ongi, et kui usk on läinud ja lootus on ka kadunud, siis on hea kui keegi vähemalt lohutava sõnagi ütleb.

Me palvetame: Kyrie, eleison...

Jutus

Armsad õed ja vennad, kord lugenud üks preester jumalateenistusel evangeeliumist seda kirjakohta, mida äsja kuulsime. See sündinud neil aegadel, kui mikrofone veel polnud ja jutlusi peeti mitte altari kõrvalt puldi pealt, vaid kõrgest kantslist. Kui preester oli öelnud: “Veel pisut aega, ja te ei näe mind enam,” kükitas ta kantslisse maha, nii et kogudus teda tõesti enam ei näinud. Pärast lühikest pausi ilmus preester kantslist jälle nähtavale ja jätkas: “aga teie näete mind, sest mina elan, ja ka teie jääte elama...”

“Sacerdos alter Christus”, “preester on teine Kristus”, ehk “agire in persona Christi”, see tähendab vaimuliku tegevust Kristuse rollis, mis ei sisaldu ainult katoliku sakramentideteoloogias, vaid ka evangeelsetes usutunnistuskirjades. Niisiis, kui vaimulik ristib, pühitseb armulauda või talitab teisi sakramente, siis astub ta tõepoolest esile Kristuse enda või tema poolt volitatud isiku osatäitjana. Samal kombel kui Kristus võttis leiva ja andis oma jüngeritele, samamoodi teeb seda armulauda jagades iga vaimulik. Sellesse asjaolusse süvenedes jooksevad küll igal preestril külmajudinad üle selja, kui ta mõistab, et peab üles astuma Jumala enda rollis...

Kas vaimulikuks pühitsetud inimest tuleks ainult tema pühitsuse pärast austada, või kas pühitseb sakramentide pühitsemine ka pühitsejat ennast, sellele on vaimulikul endal kõige raskem vastata. Sest nagu öeldakse, haridus ei riku lolli ja lolli harides saame haritud lolli; samamoodi võime oletada, et rumala inimese vaimulikuks pühitsemine ei tee teda iseenesest targemaks. Kuid kes suudaks iseenda kohta öelda, kas ma olen tark või rumal, kas ma olen väärt ametit, mida ma pean?

Teisest küljest, nii nagu naljatamisi öeldakse: ooperilauljatel peabki olema tühi pea, et see toimiks laulmisel resonaatorina; samamoodi ei tohiks preestrid olla liiga targad, et nad ei hakkaks omaenese

tarkust kuulutama Jeesuse õpetuse pähe.

Armsad õed ja vennad, karantiini ajal on paljugi teisiti. Me ei näe preestreid kantslis, aga mitte sellepärast, et nad on Kristuse mängimisest hoogu sattunult sinna maha kükitanud, vaid sellepärast, et oht nakatuda sunnib kõiki koju jääma. Tuleb leppida jumalateenistustega, mida televisioon või raadio üle kannavad, või millele saame kaasa elada interneti vahendusel.

Meil tuleb vapralt vastu pidada ja õppida ennast lohutama, et küll see halb aeg saab kord läbi. Ja kui me hiljem üle pika aja kirikusse tulles märkame, et meie vaimulik ei ole vahepeal sugugi targemaks saanud, siis peame siingi enda lohutuseks ütleva, et rumalavõitu vaimulik on ikka parem kui üldse mitte kedagi.

Jeesus on öelnud, et tema ei jäta meid vaeslasteks ja ta tuleb ise meie juurde, et me Pühas Vaimus õpiksime lohutama üksteist, olema rõõmus oma ligimese vooruse üle ja kurvastama tema pattude pärast. Aamen.